

SCHAARALAAF 370

Flipper toch op!

Van een nieuwe Feursitter tot een ouderwets potje flipperen.

September is traditiegetrouw de maand waarin het Prinsenconvent het nieuwe seizoen aftrapt met een sportieve activiteit. Na eerdere edities met darts, jeu de boules en vorig jaar nog tafelfootbal, was het dit keer tijd voor een avond vol nostalgie, competitie en een gezonde dosis fanatisme. Onder het motto 'Flipper toch op!' gingen de prinsen de strijd met elkaar aan. Maar eerst moest er nog even een nieuwe Feursitter worden gekozen.

Een nieuwe Feursitter, maar altijd moedig voorwaarts!

Op donderdag 10 september verzamelden we ons in onze vertrouwde huiskamer, Café Box 5. Daar stond eerst een buitengewone algemene ledenvergadering op het programma. Het belangrijkste agendapunt: de verkiezing van een nieuwe Feursitter.

Het bestuur droeg Mark Buck voor als opvolger van Johan I. Maar voordat er gestemd kon worden, wilde Jaap I toch nog even weten of het geen bezwaar was dat Mark in Tilburg woont. Mark pareerde deze kritische vraag met een uitgebreide toelichting op zijn liefde voor Nijmegen en de vele familiebanden met onze stad. Vooral zijn schoonmoeder kwam daarbij ter sprake. Dankzij Jaap zijn we nu bijzonder nieuwsgierig naar deze dame. Daar gaan we ongetwijfeld nog meer van horen!

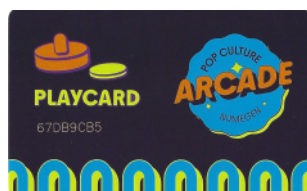
De stemming zelf verliep vervolgens zonder enige spanning. Mark werd unaniem gekozen tot de derde Feursitter in de geschiedenis van het Prinsenconvent, na Johan Klomp en Ad Lansink. Interim-voorzitter Winfried Smolders hing hem de speciaal vervaardigde onderscheiding om en overhandigde de Luts. Een mooi en historisch moment!

Mark bedankte voor het in hem gestelde vertrouwen. Hij gaf aan het een hele eer te vinden om Feursitter te mogen zijn en kijkt ernaar uit om samen met het Convent invulling te geven aan een mooie toekomst en bijzondere activiteiten. Het bestuur hoort dan ook graag welke wensen, behoeften en ideeën er leven onder de leden. Want de mooiste avonden maken we tenslotte samen!

Van bestuurskamer naar speelhal

Na deze officiële plichtplegingen was het tijd om de serieuze gezichten af te zetten. We verplaatsten ons naar de arcadehal in de Van Welderenstraat, waar een indrukwekkend arsenaal aan flipperkasten en andere spellen op ons stond te wachten. Het kind in ons kwam onmiddellijk weer naar boven. Er werd fanatiek geflipperd, gejuicht, gemopperd en vooral veel gelachen. Menig prins bleek nog over verrassend snelle reflexen te beschikken. Al waren er ook deelnemers bij wie de flipperbal sneller verdwenen was dan hun goede voornemens voor het nieuwe seizoen.

Er werden prachtige onderlinge duels uitgevochten. Het absolute hoogtepunt was de box challenge. Een ware krachtmeting waarbij iedereen probeerde boven Erik uit te steken. Letterlijk een kwestie van erop los slaan! De competitiedrang bleek nog springlevend en sommige prinsen zullen de volgende ochtend ongetwijfeld even aan deze krachtmeting zijn herinnerd.

De jeugd heeft de toekomst

Na alle inspanningen kon de balans worden opgemaakt. De top vijf van 'Flipper toch op!' zag er als volgt uit:

1. Erik van Zanten
2. Simon Overdijk
3. Wilfred Jansen
4. Colin Skinner
5. Theo Berendsen

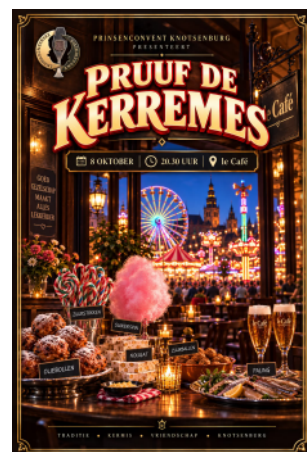
Nog maar net lid van het Convent en nu al met de eerste prijs aan de haal! Ons jongste lid Erik van Zanten liet zien dat de jeugd de toekomst heeft. Een terechte winnaar, al dreigde Theo III later aan de bar nog roet in het eten te gooien met een verdwaald scoreformulier. Een laatste poging om de uitslag te beïnvloeden? We zullen het nooit weten. De uitslag bleef staan en Erik kon zijn overwinning vieren.

Op naar de kermis!

Zoals het een goed Prinsenconvent betaamt, werd er na afloop nog uitgebreid nagepraat aan de bar. De sterke verhalen werden met het verstrijken van de avond steeds sterker en het bleef nog lang gezellig.

We kunnen terugkijken op een prachtige seizoensopening. Een nieuwe Feursitter, een enthousiaste groep prinsen en een avond waarop het plezier vooropstond. De kop is eraf, het nieuwe seizoen is begonnen en de volgende activiteit staat alweer voor de deur.

Stasiu Teunissen

Op weg naar de proclamatie van Ruud II de Vries op 13 november 1993 werd er door de Exen en hun partners onder leiding van de befaamde Eduard Vermeulen flink geoefend bij zijn Dansschool Vermeulen.

De redactie raakte enigzins van slag rond de 100e uitgave. Zo hebben we in deze periode in 1993 uitgave 99 en 99,5

Pruuf de Kerremes

Vraag het leden die goed Nimweegs praten hoe je kermis uitspreekt en veelal komt er - dialectisch of regionaal uitgesproken - Kermus uit. Kie(k) dāör wà rāör kwam eraan te pas om tot de 'juiste' vertaling Kerremes te komen.

Deze bijeenkomst kreeg de pakkende naam Pruuf de Kerremes mee. Winfried I Smolders had voor tafels vol lekkernijen gezorgd: oliebolletjes met of zonder krenten, appelbeignets van onze hofleverancier Arthur Dennies.

Bovendien veel typische kermiszoetigheden, waaronder zuurstokken in allerlei vormen, koeken, lolly's, suikerspinnen en nougat.

Onze Feursitter Mark I Buck loodste ons door de avond heen en gaf een overzicht van de laatste ontwikkelingen rond de SOCK - Stichting Openbaar Carnaval Knotsenburg -. Onder andere: toch weer een tent op de Grote Markt!

Op zijn uitnodiging lichtte Frans II De Bruijn een aantal punten van onze Proclamatieact 2026 toe en deed een dringende oproep om op de twee oefenavonden, 14 en 21, oktober aanwezig te zijn. Want wij pakken het serieus aan!

Onze geestrijke adviseur, aalmoezenier Bernhard van Welzenes, als dé circus- en kermisgoeroe van Europa - hij zit immers jaarlijks niet voor niets in de buurt van prins Reinier van Monaco tijdens het Monte Carlo Circus Festival - vertelde enthousiast over veel van zijn ervaringen in de circus en kermiswereld. En een weetje van Jaap I: de nijmeegse kermis wordt dit jaar voor de 753e keer gehouden.

Helaas miste een groot aantal leden een echt rondje over de kermis. Volgend jaar beter.

Knotsenburgs Vinyl

25 Aon de Waol bin ik geboren, De Stevenskrupers, 2003

Op een gezellige vrijdagavond schuiven Ester en Harold Smeeman aan bij ons aan tafel in Huize Hut. Op tafel ontstaan herinneringen aan De Stevenskrupers. Harold vertelt zo levendig dat je haast vanzelf van je pilsje nipt en het refrein inzet. Het begon 33 jaar geleden met carnavalsvereniging De Sint-Stevenskrupers: een vriendengroep met het Knotsenburgse carnaval in de genen. Alleen feestvieren? Daar namen ze geen genoegen mee. Eerst de Stadsoptocht, daarna het Schlagersongfestival van Kiek Ze Kieke. Met 'Kasteleintje, doe de glazen nog eens vol', gemaakt met oud-Summerlandmuzikant Harry van den Heuvel, was de zanggroep geboren. Een titel waar je als beginnende carnavalsformatie moeilijk de mist mee in kunt gaan.

Harold verzamelde Ester, Edwin Thonissen, Remco Benders, Marcel Spaan, Dennis Eigenhuisen, Ilonka Duinstee en Brigitte Rosmalen om zich heen. De samenstelling wisselde, maar in de succesvolle jaren 2000 tot 2004 vormden Harold, Ester, Ilse de Kluijs, Remco en Edwin de vaste kern.

Een eigen geluid kwam dichterbij toen Harold in 1999 de Wijchense formatie Bledje Vol zag optreden bij De Blauwe Schuit. Hun eigentijdse feestmuziek, geschreven door zijn oude voetbalmaatje Pedro Willems, smaakte naar meer. Toen Bledje Vol stopte, lag 'Als de brouwer weer komt lossen' nog op Pedro's plank. De Stevenskrupers gaven het nummer een nieuw thuis. En waar de brouwer kwam lossen, gingen de voetjes van de vloer.

Er volgden mooie successen. 'Rond Middernacht' won het Schlagersongfestival van de regio Zuidoost. Een flinke Krupersdelegatie reisde mee naar Groesbeek; menig man had die middag tijdens de Herenzitting in het Kolpinghuis alvast de stembanden gesmeerd. Met 'Zolang er licht brandt in het stamcafé' en 'Als ik in je ogen kijk' volgde erkenning bij Edwin Evers op Radio 538. De Hostent op het Plein, begeleid door Summerland en geweldige blazers, voelde voor Harold als carnaval op zijn best. De nummers werden stevast opgenomen in Studio Tweestromenland bij Ferry Jansen. Toch knaagde er iets. Buiten de stad klonk volop waardering, maar in Knotsenburg voelde Harold die minder. Het etiket 'commerciële carnavalsmuziek' bleef plakken. Hij wilde een lied dat verbondenheid uitstraalde. Geen omweg: recht naar het Nimweegse hart.

Zo ontstond in 2003 'Aon de Waol bin ik gebore'. Pedro, inmiddels ook actief als ghostwriter voor het Limburgs Vastelaovesleedjes Konkoor, schreef een nummer dat zelfs Beppie Kraft graag wilde hebben. Zij zag 'Aon de Maas' wel zitten. Maar deze keer bleef de Waol gewoon de Waol!

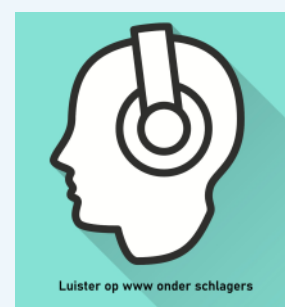
Het lied bracht de gehoopte waardering. In 2004 zongen De Stevenskrupers het tijdens het Gevelconcert van de Zomerfeesten voor een volle Grote Markt. Een hoogtepunt om te koesteren. Ook cafébaas Bart van den Berg liet hun muziek graag draaien in De Derde Kamer en het Marikenpaleis.

Nog altijd krijgt Harold de vraag: komen die nummers niet eens op Spotify? De honger naar die feestelijke jaren is kennelijk nog lang niet gestild.

Dus wie weet klinkt het ooit weer uit volle Knotsenburgse borst. Armen omhoog, buurman of vrouw vastpakken en allemaal meezingen: 'Aon de Waol bin ik gebore!'.

Aon de Waol bin ik gebore
Aon de Waol, weur mien wieg hêt gestaon
'k Heb mien hert furgoed ferlore
aon die stad, weur 'k naor schol bin gegaon
Sie ik de Waolbrug bij 'n folle maon,
dan git mien Nimweëgs hert wër sneller slaon
Aon de Waol bin ik gebore
Aon de Waol, weur mien wieg hêt gestaon

De Charme van het Knotsenburgs Vinyl, Lars I Hut

De vasthouder wint

We houden elkaar vast, in goede en in slechte tijden. Deze woorden van mijn geweldige voorganger (laat ik hem vanaf hier Feurganger noemen) komen bijna dagelijks in me op. Ze klinken vanzelfsprekend, maar het vergt echt werken: elkaar vasthouden. Toch is het wat ons Convent al decennialang doet. Wie ooit prins is geweest, heeft reden om lekker vaak terug te kijken. Maar toch koestert ons Convent niet alleen het verleden, we willen juist ook werken aan de toekomst van het Knotsenburgse carnaval.

En die toekomst wordt anders dan we ons nu kunnen voorstellen. Zoals het relatief kleine clubje 'soortgenoten' dat meer dan 40 jaar geleden bij elkaar kwam in de pub van de Vereeniging zich niet had kunnen voorstellen dat er anno 2026 iedere maand een groep van tussen de 20 en 30 mannen bij elkaar komt om het leven en de lol door te nemen. Daarbij af en toe het glas heffend en minstens één keer per avond ons Conventslied zingend. Elkaar vasthoudend.

Dat is volgens mij ook de opgave waar we als Knotsenburgs carnaval voor staan. Er gebeurt veel, op verschillende plekken, maar volgens mij is die ruimte er ook. Je kunt natuurlijk energie steken in kritiek op dingen die ontwikkeld worden door andere Knotsenburgers, maar dat is allemaal tijd die je niet kunt steken in de dingen die je zelf de moeite waard vindt in het carnaval. Of in het drinken van een borrel, een glaasje bier of wijn natuurlijk. Carnaval is geen competitie, en ik ben er niet in geïnteresseerd wie eerste wordt.

Daar moest ik aan denken, nu ik zelf de derde mag zijn. Of het iets goeds is, de derde, dat hangt er maar vanaf. NEC zou het niet erg vinden om derde te worden dit seizoen. Zelf ben ik niet graag derde in een wachtrij aan de telefoon. In ieder geval heb ik nog nooit een saaie avond in de Derde gehad. Het is dus allemaal een kwestie van perspectief. Dat ik na de grote aanjager en carnavalskenner Ad I en mijn onvolprezen, geestige en verbindende Feurganger Johan I nu de derde feursitter van ons Convent mag zijn, kan ik nog altijd niet helemaal bevatten.

Wat ik wel weet, is dat ik enorm uitzie naar komend carnavalsseizoen. Ergens in Knotsenburg is nu een man iedere avond voor de zekerheid even zijn maillot aan het aantrekken om zeker te weten dat hij op 7 november niet knelt. En op een volstrekt geheime locatie in de stad komt een groot deel van het Convent de komende weken bijeen om een wel heel unieke proclamatieact te repeteren.

Laat ik dat dus als eerste hoop uitspreken: dat zo veel mogelijk Knotsenburgers naar de Prinsenproclamatie komen. En voor die Knotsenburgers: neem eens een niet-Knotsenburger mee! Elkaar vasthouden betekent ook: er zijn als het nodig is. En wie heeft de carnavalisten nu meer nodig dan een nieuwe prins? Die beentjes worden niet voor niets in die maillot gepropt! Wat we zeker weten? Het wordt gezellig, er is genoeg te lachen, soms wat te nuilen en zoals gezegd: die act van het Prinsenconvent wilt u niet missen. Wat we nog niet weten? Wie ons komend carnavalsseizoen voor zal gaan. Als het maar een vasthouder is; Knotsenburg verdient het!

Mark I

EXIT GOOS

De dagen van Café Goossens zijn geteld. Enkele jonge ondernemers hebben onlangs de alom befaamde bruine kroeg op de Grote Markt overgenomen van de huidige uitbaters, die het record van Peter en Johny – ruim dertig jaar beheer met veel voor- en weinig tegenspoed – niet wisten te overtreffen. Wel hielden zij de naam Goossens in ere, en aan de inrichting veranderden zij nauwelijks iets. Het buitenterras onderging wel enkele veranderingen, in lijn met wat vrijwel alle Nijmeegse uitbaters deden: verruiming van het aantal vierkante meters en vernieuwing met weerbestendig meubilair. Goos bleef een ook door Knotsenburgers geliefd oord. Tijdens de carnavalsdagen boden de vensterbank en inderhaast bijgeplaatste wandmeubels ruimte voor talloze feestvierders, die in de drankgrage menigte meestal ex-prinsen aantroffen. Marcel Boekhoorn gebruikte Goos na sommige carnavalsoptochten voor het uitdelen van bier aan volgelingen en meelopers. Het wekte dan ook geen verbazing dat bij het vertrek van Peter en Johny uit hun vermaarde etablissement enkele ex-prinsen een oprechte poging deden om Goos over te nemen. Het intieme café zou een fraaie pleisterplaats zijn voor het Prinsenconvent en allerhande Knotsenburgers. Bovendien dachten de ondernemende ex-prinsen voor oude en nieuwe fans van Goos een economische, sociale en culturele toekomst te kunnen waarborgen, ook al was nog niet duidelijk hoe de exploitatie geregeld zou worden. De even vermetele als goed bedoelde poging mislukte. De ex-prinsen visten achter het net van de curator. Maar Goos bleef behouden, dankzij jonge, enthousiaste uitbaters, die met fris elan het werk van Peter en Johny voortzetten. De nieuwe Goos werd opgenomen in de lijst van binnenstedelijke kroegen voor de maandelijkse borrels van het Prinsenconvent. Ook zorgden de ex-prinsen met de productie en uitvoering van 111 Nijmeegse schlagers voor een forse herleving van carnavalsdinsdag: een verre echo van de muzikale kroegentocht, die Winfried Smolders met Nol en Hans Ruys in de Knotsenburgse oertijd organiseerde, onder meer op het kleine podium van Goos. Sinds enkele jaren is het terras van Goos 'the place to be' voor de jaarlijkse Maatjesborrel van het Prinsenconvent. Exit Goos is dus een pittige tegenvaller, vooral voor Nijmegenaren die echte en vermeende herinneringen koesteren. Café Goossens verdwijnt, de naam ook, hoewel Goos waarschijnlijk niet meer weg te denken is uit het brein van menig Nijmegenaar. Het karakteristieke pand op de hoek van de Grote Markt en het Vijfringengas blijft daarom in de volksmond waarschijnlijk Goos heten. Hoe dan ook staat vast dat het 'conventsfestival' met de 111 Nijmeegse schlagers verhuist naar de Derde Kamer: een heuglijk bericht bij een tijdelijke tegenvaller.

Ad Lansink

Activiteiten in de komende weken

Colofon: Uitgave © Vereniging Prinsenconvent Knotsenburg, SA 370, 12-10-2026.
Productie Gerard Brouwer. Tekst bijdragen van Ad Lansink, Lars Hut, Mark Buck en Stasiu Teunissen.
Kalender illustraties: Stasiu Teunissen.
Corrector: Frank van Raaij.

Foto's, afbeeldingen en illustraties zijn met toestemming opgenomen.
Van onze activiteiten staan meer foto's op onze website.
Daar vindt u ook onze privacyverklaring.

